

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 05/01/2024

PHÁP SU' TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 12

GIẢI ĐÁP PHẬT HỌC NGHI VẤN

BÀI 33: TỪ THIỆN XÃ HỘI

Hòa Thượng đi đến nhiều nơi trên thế giới, Ngài thấy nhiều người làm việc thiện không đúng như pháp, nhiều người làm việc thiện vì danh lợi. Ngày nay, nhiều người sợ tiền của mình bị người khác biển thủ không đến được người khó khăn nên họ không làm từ thiện nữa. Hòa Thượng nói: “**Phát ý viên thành**”. Chúng ta chỉ cần khởi ý thì đã là viên mãn. Chúng ta phát tâm làm việc bằng tâm chân thành thì sự việc đó đã viên mãn.

Khi chúng ta phát tâm làm việc từ thiện là chúng ta đã đồng cảm được với chúng sanh khổ nạn, chúng ta không cần quan tâm đến tiền có đến tay người nhận hay không. Nếu nhiều người cùng phát tâm chân thành thì sẽ tạo ra mảng từ trường thiện lành khiến thiên tai, nhân họa có thể chậm lại. Hòa Thượng từng nói: “**Chúng ta khởi một ý niệm thiện hay một ý niệm ác thì ý niệm đó đã châu biến pháp giới**”. Hằng ngày, chúng ta chỉ cần chân thành khởi lên một ý niệm thiện thì chúng sanh khổ nạn đã được nương nhờ. Chúng ta khởi lên ý niệm bất thiện thì chúng ta sẽ góp phần tạo thành thiên tai, nhân họa. Chúng ta ngồi ở trong nhà nhưng chúng ta khởi ý niệm “*tự tư tự lợi*” thì ý niệm này sẽ cộng dồn với những ý niệm bất thiện khác tạo thành thiên tai, nhân họa. Ý niệm bất thiện của chúng ta đã giống như “*một giọt nước tràn ly*”. Chúng ta khởi ý niệm thiện lành thì chúng ta giúp việc tốt sắp xảy ra sẽ được xảy ra. Chúng ta khởi ý niệm ác thì sẽ khiến cho một việc xấu sắp xảy ra sẽ xảy ra.

Hòa Thượng từng nói: “**Hằng ngày, chúng ta không làm phiền chúng sanh thì đã là phước cho chúng sanh rồi! Chúng ta đừng nghĩ là chúng ta đang làm lợi ích cho chúng sanh**”. Hằng ngày, chúng ta không khởi lên ý niệm bất thiện thì đã là phước cho chúng sanh. Ý niệm “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tự tư tự lợi*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*” chính là ý niệm bất thiện. Chúng ta khởi lên ý niệm bất thiện thì chúng sanh sẽ bị hại. Chúng ta là người học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền mà chúng ta còn có ý niệm bất thiện vậy thì những người không được học thì họ sẽ chìm đắm trong “*com gạo áo tiền*”, họ sẽ luôn đấu tranh để tìm cầu danh lợi. Xung quanh chúng ta được bao trùm bởi từ trường xấu ác, chúng ta ở trong mảng từ trường này thì chúng ta không thể thoát khỏi kiếp nạn. Hòa Thượng từng nói: “**Xung quanh**

chúng ta được bao trùm bởi mạng từ trường xấu ác vậy thì chúng ta không gặp nạn thì ai gặp nạn!”.

Hòa Thượng nói: **“Thế gian có rất nhiều tai nạn nhưng nhiều người không dám đi cứu tế những người bị nạn vì họ sợ tiền của họ không đến tay người bị nạn. Nhiều người không dám làm việc cứu tế mà đứng nhìn những người khổ nạn chết vì đói, lạnh. Nếu chúng ta làm như vậy thì chúng ta đã cảm tình dụng sự. Đây là chúng ta không có tâm chân thật từ bi.”** Tôi rất xót xa khi nghe nói ở một vùng miền nào đó học sinh không có dép để đi, Thầy cô và học sinh phải ăn cơm với muối. Có người cho rằng do những người đó không có phước nên họ phải sống trong hoàn cảnh như vậy. Đây là chúng ta không có tâm đồng cảm với chúng sanh khổ nạn, chúng sanh khổ nạn thì họ mới cần chúng ta phát tâm đại bi cứu giúp. Nhiều người cúng dường Phật rất nhiều, họ cho rằng Phật có thể ban phước cho họ. Chúng ta cứu giúp chúng sanh khổ nạn mới là chúng ta chân thật cúng dường Phật.

Người không được dạy thì họ sẽ không biết cách để tu phước, vì không biết tu phước nên họ phải chịu khổ nạn. Mỗi chúng sanh đều có tính Phật, họ không được tiếp nhận sự giáo dục nên họ không phát khởi được tính Phật vậy thì họ rất đáng thương! Chúng ta phải dùng phương tiện thiện xảo để tiếp cận chúng sanh khổ nạn. Thế gian có rất nhiều chúng sanh cang cường, họ khổ nạn nhưng họ không cần cứu giúp, nhưng chúng ta vẫn cần cứu giúp họ.

Hằng ngày, chúng ta không cần vọng tưởng, chúng ta chỉ cần làm hết sức thì chúng sanh đã được nhờ, chúng ta không cần làm những việc quá lớn lao. Thí dụ, hôm qua, tôi đi qua vườn rau thổ canh, trong vườn rau có rất nhiều lá bắp cải, su hào, tôi hái về làm hai thùng dưa muối, hôm nay tôi có thể tặng dưa cho mọi người. Tôi khởi tâm, rau ngon, sạch, bổ dưỡng, nếu tôi không làm tặng mọi người thì rau này sẽ bỏ đi một cách lãng phí. Chúng ta phải phát được tâm vì người lo nghĩ, không hoang phí, tiết kiệm những thực phẩm có được. Nhiều người đang sống một cách rất hoang phí, thậm chí có những người được tặng rau cũng rất hoang phí. Thí dụ, khi được tặng rau thủy canh, có những người cắt bỏ một đoạn rất dài, họ không cảm nhận được công sức của những người trồng rau. Đây là chúng ta đang lãng phí phước báu của chính mình.

Hôm qua, tôi làm việc đến 7 giờ tối, khi mọi người nhắc 7 giờ 30 phút có lớp thì tôi mới dừng tay để chuẩn bị lên lớp học. Chiều qua, khi tôi đến Sơn Tây, tôi đi thăm hai vườn rau thủy canh, hai vườn rau đang phát triển rất tốt. Chúng ta mang rau ngon, sạch đi tặng và nhặt những lá rau gãy, rụng để ăn. Chúng ta lao động thì chúng ta mới biết quý tiếc những thực phẩm có được. Hiện tại, trên thế giới, có những quốc gia, nhiều người đang chết vì đói, chúng ta có cuộc sống no ấm thì chúng ta phải biết chia sẻ với mọi người. Chúng ta bàng quan với những việc xung quanh chúng ta là chúng ta đang **“cảm tình dụng sự”**, chúng ta sợ được mát, lời lỗ, hơn thua. Chúng ta khởi tâm đồng cảm với chúng sanh thì chúng sanh đã được lợi ích.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta có tâm từ bi, chúng ta bỏ công sức, tiền của làm việc thiện mà chúng ta bị lừa thì cũng không sao. Trên Kinh Phật nói: “Tác ý viên thành”, chúng ta khởi ý thì công đức đã viên mãn. Người vì việc thiện mà tu phước thì cho dù người đó được sinh ra ở cõi nào thì cũng được đời đời hưởng phước”**. Chúng ta có phước thì chúng ta có thể hưởng phước ở cõi người, cõi trời, nếu chúng ta tiếp tục tu tích công đức, phước báu thì chúng ta có thể thăng đến thành Phật. Nếu chúng ta hiểu được điều này thì chúng ta sẽ không sợ tiền của chúng ta bị người khác biển thủ.

Hòa Thượng nói: **“Những người chiếm đoạt, biển thủ tiền từ thiện xã hội khiến cho người dân vùng bị nạn bị chết vì đói thì họ sẽ phải nhận nhân quả vô cùng khủng khiếp. Đời này họ vẫn có thể qua được nhưng khi mất họ sẽ phải đọa Địa ngục A tỳ”**. Người chiến đoạt tiền từ thiện có thể thoát khỏi sự trừng phạt ở thế gian nhưng không thể thoát khỏi Địa ngục.

Người của hệ thống chúng ta ở khắp nơi, nếu có người nào gặp khó khăn thì chúng ta cử người của chúng ta ở đó đến hỗ trợ. Khi tôi nghe tin, một gia đình có bốn người con bị thần kinh sống ở Hà Tĩnh, tôi đã cử người ở địa phương đó đến tận nơi để cứu giúp. Chúng ta phải thật làm, chúng ta đã tặng cho gia đình đó 10.000.000 VNĐ, chúng ta phải giúp họ ít nhất có thể sống được nửa năm. Nếu chúng ta cho rằng những người này đã được lên báo, sẽ có nhiều người giúp họ thì họ có thể sẽ đói, lạnh mà chết. Người của chúng ta đã mua chăn, màn, gạo tặng cho cho bốn anh em ở Hà Tĩnh. Có một hoàn cảnh khó khăn ở Yên Bái, người của chúng ta cũng đến tận nơi để giúp đỡ họ.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta hiểu rõ đạo lý này thì chúng ta yên tâm làm việc từ thiện xã hội, cứu giúp mọi người”**. Chúng ta phải làm bằng tâm chân thành, chu đáo mọi bề. Chúng ta làm đậu tặng mọi người nhưng đến chiều thì đậu bị chua, đây là do chúng ta buộc đậu lại khi đậu còn nóng. Sau khi làm đậu xong, chúng ta cho vào chậu nước lạnh để đậu nguội, sau đó chúng ta đặt đậu vào khay để đưa đến các nơi, sau đó, chúng ta mới bỏ đậu vào túi. Đạo lý này cũng giống như chúng ta đi phóng sanh, trước khi phóng sanh, chúng ta phải xem đó là loài cá nước mặn, nước ngọt hay nước lợ, chúng có sống được trong môi trường đó không. Tôi thấy một số người thả cá xuống kênh, nước trong kênh rất ô nhiễm. Một số loài như cá rô, cá trê có thể sống ở nơi nước đục, nhưng nếu chúng ta thả cá chép xuống thì chúng không thể sống được.

Hòa Thượng nói: **“Thế gian có tai nạn, người có lòng tin thì được cứu. Ngày nay, khi chúng ta làm việc tốt nhất định chúng ta đừng nên có tâm sợ được, sợ mất, chúng ta cũng đừng để hoàn cảnh làm tâm chúng ta dao động”**. Khi chúng ta thấy một việc thật sự lợi ích cho chúng sanh thì chúng ta phải nỗ lực làm. Hiện tại, chúng ta đang tích cực tặng rau, đậu sạch cho mọi người.

Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta làm việc thành công thì rất tốt, nếu chúng ta làm bằng tâm chân thành mà việc không được tốt vậy thì vẫn rất tốt! Chúng ta làm việc bằng một mảng tâm chân thành thì Thượng Đế biết!**”. Chúng ta làm bằng một mảng tâm chân thành thì Thượng Đế, Thần Minh, Phật Bồ Tát biết.

Hòa Thượng nói: “**Từ xưa đến giờ, những người biển thủ tài vật bố thí đều có, điều này khiến người dân ở khu vực bị nạn rất khổ, việc này không cách gì tránh được! Nhưng những người này chỉ là thiểu số, chúng ta không nên vì số ít người này làm ảnh hưởng đến công việc cứu tế người. Nếu chúng ta vì việc nhỏ này mà không làm việc cứu tế thì đó là lỗi lầm của chúng ta. Chúng ta làm bằng tâm chân thành thì tâm chân thành có thể cảm động người. Chúng ta làm chưa tốt vì tâm chúng ta chưa đủ chân thành, nếu tâm chúng ta chân thành một cách mạnh mẽ đến 200%, 300% thì chúng ta chắc chắn sẽ làm cảm động cả những người có tâm xấu**”. Quốc gia chúng ta có quỹ hỗ trợ các vùng bị thiên tai, bão lũ, đây là chính sách rất anh minh. Hòa Thượng rất từ bi, Ngài nhắc chúng ta không vì việc nhỏ này mà ngừng trệ việc cứu giúp người.

Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta đẩy trách nhiệm cho người khác, chúng ta cho rằng do người khác không tốt nên chúng ta không làm được tốt thì chúng ta là người không có trí tuệ**”. Nếu người không biết nhân quả thì họ không biết rằng, họ biển thủ tiền cứu tế người thì họ sẽ phải nhận nhân quả vô cùng khủng khiếp. Do vậy họ thấy có thể làm giàu, có thể lấy được thì họ sẽ lấy. Nếu chúng ta bị những người này làm thoái tâm, làm chúng ta không nỗ lực, tích cực làm việc từ thiện thì nhiều người sẽ bị đói, chết.

Trong “**Kinh Lăng Nghiêm**”, Phật nhắc chúng ta: “**Phát ý viên thành**”. Chỉ cần chúng ta khởi tâm vì chúng sanh lo nghĩ thì công đức đã viên mãn. Chúng ta nghĩ đến việc lợi ích chúng sanh nhưng chúng ta không làm thì đó là chúng ta đang vọng tưởng. Chúng ta có ý tưởng và chúng ta làm được thì đó không phải là vọng tưởng mà là bi nguyện, nguyện vọng.

Năm trước, chúng ta đã gói được khoảng hơn 5000 chiếc bánh chưng để tặng những người có hoàn cảnh khó khăn. Năm nay, chúng ta chủ động hơn nên chúng ta chắc chắn chúng ta sẽ gói được nhiều bánh để tặng hơn. Chúng ta thấy người khác biển thủ mà chúng ta không làm thì chúng ta đã “**cảm tình dụng sự**”, chúng ta sợ được mất nên chúng ta không làm. Người làm công tác xã hội phải phát tâm đại từ bi, không để việc nhỏ chướng ngại việc cứu giúp chúng sanh.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!